

bliver vedtaget eller ikke. Det hører derfor til de Punkter, som jeg vil henstille til det ærede Things Afgjørelse. Hvad Endringsforslaget under Nr. 11 angaar, har jeg haft nogen Betænkelighed ved det, fordi det forekommer mig at være et temmeligt stærkt Brud paa de naturlige Forudsætninger for dette Forholds Ordning, at Barnefaderen, naar Moderen er død, ikke ubetinget skal være berettiget til at indtræde i Forældremyndigheden overfor Barnet. Det kunde synes at være den naturligste Ordning, at naar Moderen var død, maa Forældremyndigheden i sin Helhed falde tilbage til Faderen, for saa vidt han ønsker denne. Jeg skal gjerne indrømme, at det maatte i det virkelige Liv ikke ser saaledes ud, at det i det virkelige Liv ofte kun er en Maade, hvorpaa den Paagjældende søger at tilvinge sig Frihed for yderligere Aliminationsbidrag ved at fremtætte et temmelig strømtet Forlangende om at overtage Barnet selv, uagtet han hverken kan eller vil forsørge det ordentligt. Derfor vil jeg heller ikke modsætte mig Endringsforslaget under Nr. 11. Hvad Endringsforslagene under Nummerne 12, 13 og 14 angaar, har jeg heller ikke Noget mod dem at erindre. Jeg skal blot bemærke, at naar man i Almindelighed undertager Færøerne, er det egentlig fordi man gaar ud fra, at der i Almindelighed bør gives Sagthinget paa Færøerne Leilighed til at udtale sig om Spørgsmaalet om Ænskeligheden af, at Love udvides til Færøerne. Men paa Grund af de sjældne Forbindelser, som der er med Færøerne, saavel som paa Grund af Sagthingets sjældne Sammentræden er det ikke altid let at erhverve Biskhed herom, og i mange Tilfælde vil det være lidet ønskeligt al lade et Lovforslag hvile for blot at komme paa det Rene med det Spørgsmaal, om det er ønskeligt, at det udvides til Færøerne eller ikke. Hvad angaar det Endringsforslag, der under Nr. 3 er stillet af et Mindretal, da skal jeg ikke komme ind paa de store Spørgsmaal, som den ærede Taler (Lang) var inde paa, da han talte om det foreliggende Endringsforslag. Der findes forøvrigt heldigvis ikke noget Afspreg deraf i de stillede Endringsforslag, og det kan altsaa for saa vidt siges at ligge udenfor denne 2den Behandling her, som væsentligst kun dreier sig om Endringsforslagene. Jeg vil imidlertid imod Endringerne gjøre det gjældende, at det jo slet ikke egentlig opfylder den Fordring, som det ærede Mindretal stiller og vil søge fyldestgjort gennem det. Vi maa erindre, at den nuværende Tingenes Tilstand er jo ikke den, at det er forbudt Moderen at opgive Barnefaderen; tværtimod

hun har Lov dertil; altsaa, at skjule Noget er der for saa vidt ikke Tale om. Det beror paa hende, om hun vil opgive Barnefaderen, naar hun kan, men hun har efter de bestaaende Regler Lov til at lade være, og det er det, der ønskes forandret. Og hvorfor? For at Enhver kan faae at vide, hvem der er hans Fader, og hvem der er hans Moder, men først og fremmest for at Enhver kan faae at vide, hvem der er hans Fader. Men det faar han sandelig ikke at vide paa nogen tilforladelig Maade, selv om det ærede Mindretals Forslag bliver antaget. Man faar opgivet et Navn. Men der foreligger aldeles intet Bevis for, at den Paagjældende virkelig er Barnets Fader, og Barnet kan ikke benytte sig af denne Oplysning senere med nogen videre Nytte, fordi som sagt Moderens blotte Opgiven af Den og Den som Barnefader er Noget, der i juridisk Henseende er ganske uden Værdi, slet intet Bevis. I mange Tilfælde vil man ved en Foranstaltning, som den her nævnte, kun opnaa, at der bliver opgivet pseudonyme Navne osv., Personer, som slet ikke eksisterer, eller ogsaa saa almindelige Navne, at der er Hundreder, der eksisterer af det Navn. Men selv, om man fik opgivet Navnet paa et bestemt Individ, saa at der ingen Tvivl er om, hvem der sigtes til ved Opgivelsen, saa er dog denne Opgivelse ikke noget Bevis, selv om den giver Anledning til Aliminationsbidrag; og selv om Barnefaderen ikke med Gød vil benægte Paterniteten, er det ikke noget Bevis for, at han er Barnets Fader i andre Relationer. Det er ubelukkende Bevis i den Retning, at han kommer til at betale Aliminationsbidrag, men andre Virkninger af Slægtstabet kan ikke bygges paa dette Forhold alene. Skulde man mage det saa, at Enhver, som man udtrykker det, vidste, hvem der var hans Fader, og vidste det med juridisk Tilforladelighed, som gjorde, at den Vedkommende kunde støtte sig paa den Oplysning senere, vilde det være nødvendigt at anstille formelle Underfølgelser, hver Gang et uægte Barn var født, om, hvem der var Faderen, og det vilde være nødvendigt at gaa dybere i Tingene, end at modtage og afvinge Moderen en Erklæring i saa Henseende. Derfor paastår jeg først og fremmest, at ved det Forslag, som det ærede Mindretal der stiller op, opnaas aldeles ikke noget Saadant, som det, det ærede Mindretal tænker sig, og hvis den ærede Taler vil sige, at uden det har Lovforslaget kun Robberpenge, men, dersom det kom til at staa i Lovforslaget, vilde dette give det uægte Barn Guldpenge, saa vil jeg dertil svare, at det bliver falske Guldpenge, Guldpenge, som ved nærmere Eftersyn vil